

Svar (22/7 98)**Socialministeren (Karen Jespersen):**

Efter servicelovens § 71, stk. 3, har en person, som kommunen har fundet berettiget til praktisk hjælp, mulighed for at pege på en person – uden for kommunens ordning – til at udføre de nødvendige praktiske opgaver i hjemmet.

Der er ingen begrænsninger med hensyn til, hvem modtageren af hjælpen kan pege på til at udføre opgaverne. Det kan fx være en pårørende, en nabo eller en ven/bekendt.

Modtageren har dog ikke mulighed for at pege på et privat firma, da der skal være tale om en fysisk person.

Den udpegede person skal godkendes af kommunen, som herefter skal ansætte og indgå en detaljeret skriftlig aftale med den pågældende om, hvordan opgaven skal udføres, og betalinger herfor.

Servicelovens § 71, stk. 3, indeholder ikke regler om evt. krav til den udpegedes uddannelse og kvalifikationer i øvrigt.

Det skal ses i sammenhæng med, at serviceloven ikke i øvrigt indeholder regler om, at det personale, der varetager opgaver på det sociale område, skal have en særlig uddannelse. Kommunalbestyrelsen har det overordnede ansvar for, at de personer, som er tildelt hjælp efter servicelovens §§ 71 og 72, får den fornødne hjælp, og kommunalbestyrelsen har dermed pligt til at sikre, at det personale, der udfører denne hjælp, har de rette kvalifikationer.

Det forudsættes imidlertid, at kommunen i forbindelse med godkendelsesproceduren efter servicelovens § 71, stk. 3, tager udgangspunkt i de krav med hensyn til uddannelse og kvalifikation i øvrigt, som kommunen stiller til det personale, der udfører praktiske opgaver i kommunens ordning efter servicelovens § 71. Dette fremgår af pkt. 76 i Socialministeriets vejledning fra 1998 om sociale tilbud til ældre m.fl.

Det er således i vidt omfang op til den enkelte kommune at fastlægge tilrettelæggelsen af ordningen efter servicelovens § 71, stk. 3. Det forudsættes dog, at kommunen ikke stiller så store krav til uddannelse og kvalifikationer i øvrigt, at modtageren udelukkes fra at pege på fx en nær pårørende.

Ordningen efter servicelovens § 71, stk. 3, er som nævnt ovenfor beskrevet i vejledningen om sociale tilbud til ældre m.fl., derudover vil Socialministeriet følge den nye ordning for at

se, om der skulle være behov for yderligere information til kommunerne om ordningen.

Spm. nr. S 849

Til skatteministeren (15/7 98) af:
Eva Kjer Hansen (V):

»Da provenuhensyn ikke længere er et argument, vil ministeren så overveje at tillade de mange danskere bosiddende i Danmark at benytte deres udenlandsk indregistrerede firmabil?«

Begrundelse

I Skatteministeriets grundnotat (Euu, bilag 194) om overføring af biler (KOM (98) 30) antages det, at muligheden for at herboende benytter firmabiler indregistreret i udlandet, »ikke umiddelbart fører til provenutab i noget særligt omfang«.

Svar (28/7 98)**Skatteministeren (Ole Stavad):**

Det er i aller højeste grad provenuhensyn, der er begrundelsen bag det regelsæt, der forbyder personer med fast bopæl her i landet at anvende udenlandsk registrerede køretøjer her i landet, herunder også i de tilfælde, der er nævnt i spørgsmålet.

Problematikken er omhandlet i grundnotat til Folketingets Europaudvalg om et nyt direktivforslag (KOM(1998) 30), hvorefter der vil skulle indrømmes afgiftsfritagelse i de beskrevne situationer. Det er her anført, at den foreslåede udvidelse af adgangen for herboende til at anvende udenlandsk registrerede firmabiler ikke umiddelbart antages at føre til provenutab i særligt omfang. Deri ligger, at det ikke foreligger oplyst, hvor mange personer, der umiddelbart ville blive berørt af en lempelse, men uofficielt skønnes der at være tale om et begrænset antal, formentlig under 100.

Problemet er imidlertid, at en ordning ikke kan begrænses til de få, kendte tilfælde, men i givet fald måtte være generel. Dette er da også udtrykt i den følgende sætning i notatet, hvor det tilkendegives, at det er vanskeligt at vurde-